

Горяча Оксана Любомирівна

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри економіки, готельно-ресторанного та туристичного бізнесу,

Мелітопольський державний педагогічний університет

імені Богдана Хмельницького

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9211-4547>

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПОДІЄВОГО ТУРИЗМУ РЕГІОНУ

Мета дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні та розробці комплексного методичного підходу до оцінювання ефективності реалізації регіональної стратегії розвитку подієвого туризму. Окреслений підхід інтегрує системи ключових показників ефективності, міжнародні стандарти сталого розвитку, метрики цифрової трансформації та інституційну спроможність для забезпечення стійкості й адаптивності регіональних туристичних дестинацій в умовах післявоєнного відновлення та євроінтеграційних процесів. Методологічну основу становлять фундаментальні положення системного, структурно-функціонального та порівняльного аналізу, діалектичний метод пізнання й науковий синтез. У процесі дослідження адаптовано концептуальні засади Статистичної рамкової системи вимірювання сталого туризму (Statistical Framework for Measuring the Sustainability of Tourism – SF-MST), схваленої UN Tourism, а також прикладний аналітичний інструментарій інформаційно-аналітичної платформи EU Tourism Dashboard і концепції Data Space стосовно специфіки управління портфелем регіональних подієвих заходів. Доведено недоцільність використання виключно одновимірних утилітарних кількісних показників (на кшталт валового туристичного потоку чи кількості проведених заходів) та обґрунтовано необхідність переходу до складних інтегрованих систем моніторингу. Систематизовано еволюцію наукових підходів до оцінювання дестинацій. Сформовано авторську п'ятиблокову модель оцінювання, яка охоплює економічний (фінансова віддача та інвестиції), соціальний (згуртованість громад та інклюзія), екологічний (екологічний слід та збереження довкілля), цифровий (зрілість інфраструктури та цифровий маркетинг) та інституційно-управлінський (якість врядування та рівень виконання програм) виміри. Агрегування нормалізованих за нормованими діапазонами індикаторів у єдиний Інтегральний індекс ефективності забезпечує органи публічної влади та організації з управління дестинаціями (DMO) об'єктивним аналітичним підґрунтям для бенчмаркінгу та стратегічного контролю. Прикладне значення розробленого методичного підходу полягає у його високій адаптивності до вітчизняного обліково-статистичного базису регіонів. Запропонований інструментарій може бути імплементований регіональними органами державної виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та апаратом регіональних туристичних рад як під час розробки стратегічних програм, так і в процесі їх оперативного корегування.

Ключові слова: подієвий туризм, регіональна стратегія, оцінювання ефективності, ключові показники ефективності, сталий розвиток, цифрова трансформація, дестинація, портфель подій.

Постановка проблеми та її актуальність. Трансформація покремлених культурно-масових заходів у цілісні регіональні «подієві портфелі» (event portfolios) актуалізує потребу в перегляді методології оцінювання їхньої ефективності. Домінуючий у сучасній управлінській практиці орієнтир на валові кількісні метрики (обсяги туристичних потоків, кількість заходів, прямі податкові надходження) виявляє обмеженість в умовах поглиблення євроінтеграції, цифровізації та викликів повоєнного відновлення. Такий спрощений підхід ігнорує мультиплікативний ефект для суміжних галузей, рівень соціальної згуртованості, екологічну відповідальність та цифрову зрілість дестинацій, що унеможливує адаптивне коригування стратегічних цілей.

Наукова та прикладна проблематика полягає у відсутності єдиного аналітичного контуру оцінювання,

який би поєднував індикатори KPI, вимоги сталого розвитку та засади цифрової трансформації.

Попри наявність праць із менеджменту туризму, у науковому дискурсі досі відсутній цілісний методичний підхід до оцінювання результативності реалізації стратегій подієвого туризму саме на мезорівні. Більшість існуючих концепцій є вузькоспеціалізованими – вони аналізують або суто фінансові показники, або окремі аспекти екологізації, залишаючи поза увагою синтез міжнародних стандартів (SF-MST, EU Tourism Dashboard), інституційної спроможності й цифрових параметрів. Наявність цього методологічного прогалу визначає актуальність дослідження та окреслює його цільову спрямованість.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасний науковий дискурс щодо вимірювання ефективності



регіональних туристичних стратегій орієнтованих на відхід від спрощеного підрахунку кількісних метрик на користь інтегрованих систем моніторингу. Останні покликані забезпечити синтез економічного, соціального, екологічного, цифрового та інституційного вимірів розвитку дестинацій.

Методологічну основу формування систем ключових показників ефективності (KPI) обґрунтували J. C. Crotts, V. P. Magnini та E. Calvert [1], охопивши фінансово-економічну результативність, підтримку місцевих громад, людський капітал та екологічну стійкість. Комплексний підхід до індикаторів сталого розвитку поглибили G. Miller та A. Torres-Delgado [2], довівши необхідність дотримання суворого паритету між економічною доцільністю, соціальною інклюзією та екологічною безпекою.

На міжнародному рівні методологічними орієнтирами виступають Статистична рамкова система вимірювання сталого туризму (SF-MST) від UN Tourism [3], що узгоджує туристичну активність із Цілями сталого розвитку ООН, та аналітична платформа EU Tourism Dashboard [4], яка здійснює моніторинг цифрової трансформації, екологічного навантаження та конкурентоспроможності дестинацій.

У вітчизняному науковому просторі К. А. Пилипенко та Н. М. Бабко [5] концептуалізували інвестиційно орієнтований вектор розбудови подієвого туризму, однак питання оцінювання результативності висвітлили лише постановочно. Соціально-економічні екстерналії та мультиплікативний ефект івентивного сектору розкрито у праці В. Жупника та Х. Терлецької [6]. Значущість цифрової трансформації та математичного моделювання для підвищення якості регіонального менеджменту доведено у дослідженні І. Ляха, Г. Машіки та Р. Жовтані [7], що підтверджує необхідність включення цифрових індикаторів до загальної системи стратегічного оцінювання.

Мета статті полягає у теоретичному обґрунтуванні та розробленні комплексного методичного підходу до оцінювання ефективності реалізації регіональної стратегії розвитку подієвого туризму, який інтегрує системи KPI, міжнародні стандарти сталого розвитку (SF-MST, EU Tourism Dashboard), індикатори цифрової трансформації та інституційної спроможності для забезпечення резильєнтності дестинацій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Наукове проектування сучасної стратегії розвитку подієвого туризму регіону вимагає не лише формального декларування пріоритетних цілей, а й розроблення фундаментальної методичної бази для вимірювання ступеня їх досягнення. В умовах цифрової трансформації суспільства, поглиблення децентралізації публічного врядування, євроінтеграційних процесів та повоєнного відновлення України критичного значення набуває перехід від моніторингу поодиноких статистичних показників до комплексної оцінки економічних, соціальних, екологічних, інституційних та цифрових екстерналій функціонування дестинацій. Відтак,

сучасний стратегічний менеджмент має спиратися на інтегровані аналітичні системи, які забезпечують безперервний зворотний зв'язок між перебігом реалізації стратегії та ухваленням оперативних і стратегічних управлінських рішень [1–4].

Методологічною платформою сучасних підходів до оцінювання виступає концепція стратегічного управління туристичними дестинаціями, за якою успішність розвитку території вимірюється не стільки обсягами турпотоків чи короткостроковою прибутковістю, скільки рівнем гармонізації соціальних, екологічних та інституційних інтересів її суб'єктів. У передовій міжнародній практиці з цією метою застосовують системи Key Performance Indicators (KPI), стандартизовані індикатори сталого розвитку та багаторівневі моделі моніторингу, які гарантують об'єктивне вимірювання результативності функціонування туристично-рекреаційних систем [1, 2].

Виключно вагоме значення для нашого дослідження має Статистична рамкова система вимірювання сталого туризму (Statistical Framework for Measuring the Sustainability of Tourism SF-MST), розроблена під егідою UN Tourism. Зазначена система забезпечує методологічне поєднання туристичної статистики із системою національних рахунків, екологічним обліком та масивом Цілей сталого розвитку ООН. Це створює об'єктивне підґрунтя для комплексного оцінювання внеску туризму у збереження природно-ресурсного потенціалу, розвиток людського капіталу, підтримку локальних громад та зростання якості життя населення [3].

Прикладний рівень імплементації окреслених методологічних принципів забезпечується інструментарієм EU Tourism Dashboard, створеним Європейською Комісією. Зазначена платформа здійснює багаторакурсний моніторинг дестинацій за показниками диджиталізації, міжнародної конкурентоспроможності, екологічної сталості та соціально-економічної динаміки. Подальший розвиток концепції data-driven management відображено в ініціативі Towards a Common European Tourism Data Space, яка передбачає формування єдиного цифрового простору туристичних даних для забезпечення точності прогнозування, підвищення якості стратегічного планування та оцінювання результативності туристичної політики [4, 13].

Значний науковий доробок у сферу розбудови методології стратегування регіонального туризму внесли українські вчені. Зокрема, П. Романів обґрунтовує, що якісне стратегування туристичної сфери має спиратися на глибокий, фундаментальний аналіз ресурсного потенціалу території, структури туристичних потоків, інфраструктурної забезпеченості та соціально-економічного контуру регіону. Автор справедливо наголошує, що саме глибинне аналітичне забезпечення виступає засадничим фундаментом як для розроблення стратегічних документів, так і для подальшого вимірювання ефективності їх виконання [8].

Програмно-цільові засади публічного управління туристичним сектором є предметом досліджень Л. А. Бондаренко, яка доводить необхідність чіткого узгодження регіональних програм розвитку туризму із загальнодержавними стратегічними орієнтирами, визначення розгалуженої системи індикаторів виконання цілей та запровадження постійного моніторингу реалізації запланованих заходів. Науковиця підкреслює, що фрагментарність або відсутність системного оцінювання суттєво знижує ефективність публічного врядування у туристичній сфері [9].

Специфіку стратегічного управління подієвим туризмом розкрито у праці К. А. Пилипенко та Н. М. Бабко, які дослідили необхідність синергетичного поєднання інвестиційної політики, стратегічного планування та інноваційних механізмів розвитку івентивного сектору. Водночас автори обмежуються лише загальним окресленням підходів до оцінювання реалізації стратегії, не формуючи цілісної розрахункової методики, що вимагає подальшої наукової розробки даного питання [5].

Визначальним чинником підвищення якості стратегічного менеджменту виступає загальна цифровізація галузі. І. Лях, Г. Машіка та Р. Жовтані наголосили, що інтенсивне впровадження цифрових платформ, економіко-математичного моделювання та інструментів прогнозу аналітики забезпечує стрибок у якості регіонального управління, а цифрові показники мають посісти чільне місце в загальній системі оцінювання результативності туристичних стратегій [7].

Концептуальні положення щодо оцінювання ефективності стратегічного розвитку туризму повністю узгоджуються з імперативами чинної нормативно-правової бази України. Фундаментальну основу становить Закон України «Про туризм», який регламентує засади державної політики, напрями державного регулювання та функціональні повноваження органів влади у цій сфері [10]. Стратегічні рамки просторового розвитку

зафіксовано в Державній стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки, яка прямо передбачає запровадження системного моніторингу та оцінювання ступеня досягнення стратегічних цілей [11]. Поряд із цим, Стратегія розвитку туризму та курортів на період до 2026 року акцентує увагу на імперативах підвищення конкурентоспроможності дестинацій, розбудові цифрової інфраструктури, впровадженні сучасних менеджментальних інструментів та уніфікованих систем оцінювання ефективності [12].

Таким чином, узагальнення світових методологічних підходів, здобутків вітчизняної наукової школи та норм чинного законодавства України свідчить: оцінювання ефективності реалізації стратегії розвитку подієвого туризму має базуватися на фундаментальному, інтегрованому підході. Останній повинен гармонійно поєднувати системи KPI, індикатори сталого розвитку, метрики цифрової зрілості, інституційної спроможності та соціально-економічного віддачі [1–13]. Саме такий розширений методологічний базис створює об'єктивні передумови для конструювання авторського методичного підходу до оцінювання ефективності реалізації стратегії розвитку подієвого туризму регіону.

Систематизацію еволюційного поступу методичних підходів до оцінювання ефективності розвитку туристичних дестинацій подано в табл. 1.

Критичне осмислення систематизованих даних свідчить, що методологічні підходи до вимірювання розвитку туристично-рекреаційних систем пройшли тривалий еволюційний шлях – від фіксації ізольованих фінансово-економічних метрик до конструювання складних моніторингових систем, покликаних охопити економічний, соціальний, екологічний, інституційний та цифровий виміри дестинацій. Водночас системний аналіз наявного аналітичного інструментарію дозволяє констатувати наявність суттєвого науково-прикладного розриву. Наразі у науковій думці відсутній уніфікований методичний базис, адаптований до специфіки

Таблиця 1 – Еволюція підходів до оцінювання ефективності розвитку туристичних дестинацій

Рівень / Підхід	Джерела	Основні індикатори оцінювання	Переваги підходу	Обмеження
Міжнародний (KPI, сталість, SF-MST)	[1–3]	Економічні, соціальні, екологічні, інституційні показники, природний/людський капітал	Комплексність; інтеграція з системою нарахунків; орієнтація на ЦСР ООН	Високі вимоги до якості статистики; відсутність уніфікованої методики
Європейський (EU Dashboard, Data Space)	[4, 13]	Конкурентоспроможність, цифровізація, екологічний слід, аналітика в реальному часі	Орієнтація на data-driven management; зручність регіонального моніторингу	Потребує розвинутої цифрової інфраструктури та стандартизації даних
Вітчизняний (науковий) (Стратегування, інвестиції, цифровізація)	[5–9]	Ресурсний потенціал, турпотоки, виконання програм, інвестиції, цифрові моделі	Урахування регіональних особливостей та програмно-цільового управління	Фрагментарність; відсутність єдиної комплексної системи оцінювання
Нормативно-правовий (Україна)	[10–12]	Цілі державної та регіональної політики, розвиток інфраструктури, моніторинг цілей	Формування легітимної основи для стратегічного управління	Відсутність затвердженого алгоритму оцінювання ефективності стратегій

Джерело: узагальнено та систематизовано автором на основі [1–13]

вимірювання результативності імплементації саме регіональних стратегій подієвого туризму.

Більшість апробованих міжнародних моделей розроблено для просторового моніторингу DESTINACIЙ загалом, без урахування специфічного мультиплікативного ефекту івентивного портфеля, тоді як дослідження вітчизняних науковців мають переважно фрагментарний характер, висвітлюючи поодинокі зрізи проблеми – програмно-цільове планування, окремі аспекти диджиталізації або залучення інвестицій. Переважна більшість розробок оцінюють автономні векторні показники, не інтегруючи їх у єдиний контур стратегічного контролінгу, що позбавляє органи публічного врядування та DMO цілісного аналітичного підґрунтя для ухвалення оперативно-стратегічних рішень.

Зазначені методологічні обмеження обґрунтовують доцільність розроблення авторського інтегрованого підходу, який синтезує принципи стратегічного менеджменту, імперативи концепції сталого розвитку, систему цільових індикаторів KPI та інструментарій цифрової аналітики.

У межах нашої наукової концепції ефективність реалізації регіональної стратегії розвитку подієвого туризму дефініюється як комплексна, інтегральна характеристика, що відображає ступінь наближення до стратегічних орієнтирів DESTINACIЙ шляхом забезпечення її економічної результативності, підвищення соціальної згуртованості громад, дотримання екологічного паритету, зростання цифрової зрілості та зміцнення інституційної спроможності територіального управління.

Спираючись на засадничі положення міжнародних стандартів UN Tourism SF-MST та EU Tourism Dashboard, а також орієнтири вітчизняного нормативно-правового поля [3; 4; 10–12], нами сформовано та обґрунтовано авторську структуру методичного підходу, побудовану на синергетичній взаємодії п'яти функціональних аналітичних блоків (табл. 2).

Запропонована структура методичного підходу відображає логіку комплексного оцінювання реалізації стратегії розвитку подієвого туризму регіону. Взаємозв'язок між окремими блоками дозволяє сформувати інтегральний показник, який слугує універсальним інструментом стратегічного моніторингу, порівняльного аналізу (benchmarking) туристичних DESTINACIЙ та прийняття обґрунтованих управлінських рішень. Практична цінність розробленого підходу полягає у можливості його адаптації до офіційної статистичної бази будь-якого регіону України, що дозволяє проводити моніторинг як під час розроблення регіональних стратегій, так і в процесі їх оперативного коригування.

Висновки. У результаті проведеного дослідження обґрунтовано й розроблено комплексний методичний підхід до оцінювання ефективності реалізації регіональної стратегії розвитку подієвого туризму, який долав вузькогалузові обмеження традиційного аналізу та інтегрує сучасні міжнародні стандарти сталого розвитку і цифровізації.

1. Доведено необхідність відходу від спрощеної оцінки успішності подієвого туризму виключно за обсягами туристичного потоку або кількістю проведених заходів. Обґрунтовано, що сучасне оцінювання має

Таблиця 2 – Структура методичного підходу до оцінювання ефективності реалізації стратегії розвитку подієвого туризму регіону

Структурний блок	Мета оцінювання	Основні показники (KPI)	Джерела інформації	Управлінський результат
Економічний	Оцінка економічного ефекту та інвестицій	Туристичні надходження, доходи від подій, середні витрати туриста, кількість суб'єктів бізнесу, обсяг інвестицій, приріст зайнятості	Держстат України, ОМС, податкова статистика, регіональні програми	Визначення економічної результативності та інвестиційної привабливості
Соціальний	Оцінка впливу на громаду та людський капітал	Рівень зайнятості, створені робочі місця, участь місцевого бізнесу, задоволеність мешканців, волонтерство, рівень інклюзії	Соціологічні опитування, ОМС, центри зайнятості	Визначення соціального ефекту та рівня згуртованості громади
Екологічний	Оцінка відповідності принципам сталого розвитку	Обсяг відходів, викиди CO_2 , частка екологічних заходів, ресурсозбереження, екотехнології	Органі екологічного контролю, екопрограми, звітність організаторів	Визначення екологічної стійкості DESTINACIЙ
Цифровий	Оцінка цифрової зрілості системи та маркетингу	Онлайн-продаж квитків, CRM, Big Data, мобільні застосунки, активність у соцмережах	Цифрові платформи, аналітика вебресурсів, Google Analytics	Оцінка ефективності цифрової трансформації та маркетингу
Інституційно-управлінський	Оцінка якості стратегічного менеджменту	Рівень виконання заходів, реалізовані проекти, міжсекторальне партнерство, гранти, моніторинг KPI	Регіональні стратегії, програми розвитку туризму, звітність ОВ	Оцінка результативності регіональної політики та якості управління
Інтегральний результат	Комплексна оцінка реалізації стратегії	Інтегральний індекс ефективності (на основі стандартизованих показників усіх 5 блоків)	Зведені розрахунки за всіма функціональними блоками	Прийняття обґрунтованих рішень щодо коригування стратегії

Джерело: авторська розробка автора

ґрунтуватися на принципах сталого розвитку, цифрової зрілості та інституційної спроможності дестинацій.

2. Систематизовано та адаптовано міжнародні стандарти (зокрема рамкову систему UN Tourism SF-MST та аналітичну платформу EU Tourism Dashboard) і вітчизняний нормативно-правовий базис до специфіки оцінювання регіональних івентивних портфелів.

3. Розроблено 5-блокову структуру методичного підходу, яка охоплює економічний, соціальний, екологічний, цифровий та інституційно-управлінський виміри. Обґрунтовано, що зведення нормалізованих показників цих блоків у Інтегральний індекс

ефективності дає змогу регіональним органам влади, ДМО та бізнесу проводити об'єктивний бенчмаркінг, визначати узгодженість дій і своєчасно корегувати стратегічні орієнтири.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі полягають у математично-статистичній формалізації методу нормування та зважування вагових коефіцієнтів часткових індикаторів у складі інтегрального індексу, а також у практичному апробуванні запропонованого підходу на прикладі конкретних регіональних туристичних дестинацій України під час повоєнного відновлення.

Список використаних джерел:

1. Crotts J. C., Magnini V. P., Calvert E. Key Performance Indicators for Destination Management in Developed Economies: A Four Pillar Approach. *Annals of Tourism Research Empirical Insights*. 2022. Vol. 3. Issue 2. Article 100053. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.annale.2022.100053>.
2. Miller G., Torres-Delgado A. Measuring Sustainable Tourism: A State of the Art Review of Sustainable Tourism Indicators. *Journal of Sustainable Tourism*. 2023. Vol. 31 (7). P. 1483–1496. DOI: <https://doi.org/10.1080/09669582.2023.2213859>.
3. UN Tourism. *Statistical Framework for Measuring the Sustainability of Tourism (SF-MST)*. Madrid: UN Tourism, 2024. 184 p. URL: <https://www.untourism.int/tourism-statistics/statistical-framework-for-measuring-the-sustainability-of-tourism> (дата звернення: 22.07.2026).
4. European Commission. *EU Tourism Dashboard*. Brussels : European Commission, 2023. URL: EU Tourism Dashboard (дата звернення: 22.07.2026).
5. Пилипенко К. А., Бабко Н. М. Формування інвестиційно орієнтованої стратегії сталого розвитку подієвого туризму регіону. *Інвестиції: практика та досвід*. 2025. № 22. С. 72–77. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.22.72>.
6. Жупник В., Терлецька Х. Івентивний туризм як чинник сталого розвитку територій. *Innovations and Technologies in the Service Sphere and Food Industry*. 2025. № 2 (16). С. 146–152. DOI: [https://doi.org/10.32782/2708-4949.2\(16\).2025.23](https://doi.org/10.32782/2708-4949.2(16).2025.23).
7. Лях І., Машіка Г., Жовтани Р. Цифровізація туристичної галузі Закарпатської області: моделювання та прогнозна оцінка розвитку. *Економіка та суспільство*. 2026. № 85. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-69>.
8. Романів П. Аналіз розвитку регіонального туризму як інструмент стратегування. *Вісник Львівського університету. Серія географічна*. 2024. Вип. 57. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vgg.2024.57.13670>.
9. Бондаренко Л. А. Дослідження програм розвитку туризму в регіонах України. *Індустрія туризму і гостинності в Центральній та Східній Європі*. 2023. № 8. С. 5–10. DOI: <https://doi.org/10.32782/tourismhospce-8-1>.
10. Закон України «Про туризм» від 15 вересня 1995 р. № 324/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 22.07.2026).
11. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text> (дата звернення: 22.07.2026).
12. Про схвалення Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 березня 2017 р. № 168-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-%D1%80#Text> (дата звернення: 22.07.2026).
13. European Commission. *Towards a Common European Tourism Data Space: boosting data sharing and innovation across the tourism ecosystem*. Official Journal of the European Union. 2023/C 263/01. URL: Towards a Common European Tourism Data Space (дата звернення: 22.07.2026).

References:

1. Crotts, J. C., Magnini, V. P., & Calvert, E. (2022). Key performance indicators for destination management in developed economies: A four pillar approach. *Annals of Tourism Research Empirical Insights*, vol. 3, is. 2, Article 100053. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.annale.2022.100053>.
2. Miller, G., & Torres-Delgado, A. (2023). Measuring sustainable tourism: A state of the art review of sustainable tourism indicators. *Journal of Sustainable Tourism*, vol. 31, is. 7, pp. 1483–1496. DOI: <https://doi.org/10.1080/09669582.2023.2213859>.
3. UN Tourism. (2024). *Statistical Framework for Measuring the Sustainability of Tourism (SF-MST)*. Madrid: UN Tourism. Available at: <https://www.untourism.int/tourism-statistics/statistical-framework-for-measuring-the-sustainability-of-tourism> (accessed 22 July 2026).
4. European Commission. (2023). *EU Tourism Dashboard*. Available at: <https://tourism-dashboard.ec.europa.eu/> (accessed 22 July 2026).
5. Pylypenko, K. A., & Babko, N. M. (2025). Formuvannia investytsiino orientovanoi stratehii staloho rozvytku poddievoho turyzmu rehionu [Formation of an investment-oriented strategy for sustainable development of regional event

tourism]. *Investytsii: Praktyka ta Dosvid*, no. 22, pp. 72–77. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.22.72>. [In Ukrainian].

6. Zhupnyk, V., & Terletska, Kh. (2025). Iventyvnyi turyzm yak chynnyk staloho rozvytku terytorii [Event tourism as a factor of sustainable territorial development]. *Innovations and Technologies in the Service Sphere and Food Industry*, no. 2 (16), pp. 146–152. DOI: [https://doi.org/10.32782/2708-4949.2\(16\).2025.23](https://doi.org/10.32782/2708-4949.2(16).2025.23). [In Ukrainian].

7. Liakh, I., Mashika, H., & Zhovtani, R. (2026). Tsyfrovizatsiia turystychnoi haluzi Zakarpatskoi oblasti: modeliuvannia ta prohnozna otsinka rozvytku [Digitalization of the tourism industry of Zakarpattia region: modelling and forecasting assessment of development]. *Ekonomika ta Suspilstvo*, no. 85. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-69>. [In Ukrainian].

8. Romaniv, P. (2024). Analiz rozvytku rehionalnoho turyzmu yak instrument stratehuvannia [Analysis of regional tourism development as a strategic planning tool]. *Visnyk Lvivskoho Universytetu. Seriiia Heohrafichna*, is. 57. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vgg.2024.57.13670>. [In Ukrainian].

9. Bondarenko, L. A. (2023). Doslidzhennia prohram rozvytku turyzmu v rehionakh Ukrainy [Study of tourism development programmes in the regions of Ukraine]. *Industriia Turyzmu i Hostynnosti v Tsentralnii ta Skhidnii Yevropi*, no. 8, pp. 5–10. DOI: <https://doi.org/10.32782/tourismhospce-8-1>. [In Ukrainian].

10. Zakon Ukrainy Pro turyzm vid 15 veresnia 1995 roku № 324/95-VR [Law of Ukraine On Tourism from September 15, 1995, No. 324/95-VR]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text> (accessed 22 July 2026). [In Ukrainian].

11. Kabinet Ministriv Ukrainy. (2020). Pro zatverdzhennia Derzhavnoi stratehii rehionalnoho rozvytku na 2021–2027 roky: Postanova vid 5 serpnia 2020 roku № 695 [On approval of the State Strategy for Regional Development for 2021–2027: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 695]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text> (accessed 22 July 2026). [In Ukrainian].

12. Kabinet Ministriv Ukrainy. (2017). Pro skhvalennia Stratehii rozvytku turyzmu ta kurortiv na period do 2026 roku: Rozporiadzhennia vid 16 bereznia 2017 roku № 168-r [On approval of the Strategy for the Development of Tourism and Resorts until 2026: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 168-r]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-%D1%80#Text> (accessed 22 July 2026). [In Ukrainian].

13. European Commission. (2023). *Towards a Common European Tourism Data Space: Boosting data sharing and innovation across the tourism ecosystem*. Official Journal of the European Union, 2023/C 263/01. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/> (accessed 22 July 2026).

Horiacha Oksana

Bogdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University

METHODOLOGICAL APPROACH TO EVALUATING THE EFFECTIVENESS OF IMPLEMENTING A REGIONAL EVENT TOURISM DEVELOPMENT STRATEGY

The purpose of the study is to theoretically substantiate and develop a comprehensive methodological approach to evaluating the effectiveness of implementing a regional event tourism development strategy. The approach integrates key performance indicator (KPI) systems, international sustainable development standards, indicators of digital transformation, and institutional capacity to ensure destination resilience during post-war recovery and European integration. Research methodology. The methodological framework of the research relies on the fundamental principles of systematic, structural-functional, and comparative analysis, dialectical logic, and scientific synthesis. The study adapts the conceptual foundations of the Statistical Framework for Measuring the Sustainability of Tourism (SF-MST) by UN Tourism, as well as analytical tools of the European Commission's EU Tourism Dashboard and the Data Space concept to the specifics of managing regional event portfolios. Results. The article demonstrates the necessity of moving away from utilitarian, one-dimensional quantitative metrics (such as gross tourist flows or raw event counts) toward complex integrated monitoring systems. The evolution of scientific approaches to assessing destination development has been systematized. An authorial methodological framework has been structured around five interconnected functional analytical blocks: economic (financial yield and investment), social (community cohesion and inclusion), environmental (ecological footprint and sustainability), digital (maturity of infrastructure and marketing), and institutional-managerial (governance quality and execution rate). The aggregation of these dimensionally standardized indicators into a single Composite Efficiency Index provides public authorities and destination management organizations with an objective analytical foundation for destination benchmarking and strategic control. Practical significance of the research results. The practical value of the developed methodological approach lies in its high degree of adaptability to the official statistical frameworks of Ukrainian regions. The proposed tool can be seamlessly operationalized by regional public administration bodies, local self-government units, and destination management organizations (DMOs) both during the drafting of strategic regional programs and throughout the process of their adaptive operational adjustment.

Keywords: event tourism, regional strategy, performance evaluation, Key Performance Indicators (KPI), sustainable development, digital transformation, destination, event portfolio, destination resilience.

Дата надходження статті: 28.07.2026

Дата прийняття статті до публікації: 24.08.2026

Дата публікації статті: 31.08.2026